

Դանիելի Գիրքը — հարյուր երեսունյոթերորդը

Ուղենիշների մարգարեական նշանակության բացահայտումը . 1776-ից մինչև 2023 թվականը

Jeff Pippenger

2024-03-15

Հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակը, որ սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին և ավարտվում է Միացյալ Նահանգներում կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, այն ժամանակաշրջանն է, երբ յուրաքանչյուր տեսիլքի ազդեցությունը կատարվում է: Այդ տեսիլքներից ոմանք ձգվում են մինչև իսկ Քրիստոսի երկրորդ գալուստը, բայց նույնիսկ նրանք, որոնք տեղի են ունենում կիրակնօրյա օրենքից հետո, խաբսխված են կնքման ժամանակաշրջանին: Հարյուր քառասունչորս հազարի կնքումն այն է, որտեղ հավիտենական ուխտը կատարյալ կերպով իրականացվում է: Այդ ժամանակաշրջանում Քրիստոս Իր օրենքը հավիտյան գրում է Իր ժողովրդի սրտերի և մտքերի վրա: Այդ կնքումը ներկայացվում է աստվածայնության և մարդկայնության միավորմամբ, որը չի մեղանշում:

«Երկու հարյուր քսանի» խորհրդանշական կապը ներկայացնում է թե՛ վերականգնումը, թե՛ աստվածայնության միացումը մարդկության հետ: Թագավոր Ջեյմսի Աստվածաշնչից մինչև Ուիլյամ Միլլերի առաջին հրապարակային ներկայացումը 1831 թվականին և այնուհետև Vermont Telegraph-ում վերջնական հրատարակումը 1833 թվականին ձգվող երկու հարյուր քսան տարիները ներկայացնում են աստվածայնության միացումը մարդկության հետ: Այն կրում է «ճշմարտության» ստորագրությունը, որը այն եբրայերեն բառն է, որ Հրաշալի Լեզվաբանի կողմից կազմվեց՝ եբրայական այբուբենի առաջին, տասներեքերորդ և վերջին տառերը միավորելով՝ «ճշմարտություն» բառը կազմելու համար: 1611 թվականից՝ Թագավոր Ջեյմսի Աստվածաշնչից, մինչև 1831 թվականը և Միլլերի իր պատգամի հրապարակումը ձգվող երկու հարյուր քսան տարիները արտացոլում են Հրաշալի Լեզվաբանի ստորագրությունը:

Այդ երկու թվականների (1611 և 1831) միջև ընկած ժամանակի միջնամասում 1798 թվականի վերջի ժամանակը ներկայացնում է Դանիելի գրքից (Թագավոր Ջեյմսի Աստվածաշունչ) մի պատգամի կնիքի բացվելը, որն առաջ է բերում գիտության աճը, որ հանգեցրեց Միլլերի հրատարակությանը 1831 թվականին: 1798 թվականի վերջի ժամանակը նաև նշանավորեց մի փորձության ընթացքի սկիզբը, որն առաջ բերեց հիմար կույսերի ապստամբությունը, որոնց Դանիելը տասներկուերորդ գլխում նույնացնում է ամբարիշտների հետ: Այսպիսով, 1798 թվականը ներկայացնում է տասներեք թիվը՝ առաջին և վերջին տառի մեջտեղում, որովհետև տասներեքը ապստամբության խորհրդանիշ է: 1798 թվականը նաև առնչվում է 1776-ից մինչև 1798 թվականն ընկած պատրաստության ժամանակաշրջանի հետ՝ վերջի ժամանակի:

Ինչպես Միլլերի երկուհարյուր քսան տարվա կապը, այնպես էլ 1776 թվականը նշանավորվում է աստվածային մի հրատարակությամբ՝ Անկախության հռչակագրով, և սկիզբ է դնում մի ժամանակաշրջանի, որն ավարտվում է 1798 թվականին՝ Alien and Sedition Acts-ի հրատարակությամբ: Միլլերի՝ աստվածայնության և մարդկայնության խորհրդանշական կապի երկուհարյուր քսան տարիները 1798 թվականի միջոցով կապված են 1776 թվականի Անկախության հռչակագրի հրատարակումից մինչև 1798 թվականի Alien and Sedition Acts-ի հրատարակությունը ձգվող պատրաստության քսաներկու տարիների հետ: Քսաներկուսը, լինելով երկուհարյուր քսանի մեկ տասներորդը, կամ՝ երկուհարյուր քսանի տասանորդը, քսաներկու թիվը, ինչպես և երկուհարյուր քսան թիվը, ներկայացնում է աստվածայնության կապը մարդկայնության հետ:

Միլլերի երկու հարյուր քսան տարին կրում է ճշմարտության կնիքը, ինչպես նաև հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակը, և 1776-ից մինչև 1798 թվականների պատրաստության ժամանակահատվածը նույնպես կրում է նույն կնիքը, որովհետև միջին թվականը՝ 1789-ը, նշում է այն Սահմանադրության հրապարակումը, որը վավերացվել էր տասներեք գաղութների կողմից:

Միլլերի կապը, որը սկսվեց 1611-ին և ավարտվեց 1831-ին, և որի միջնակետը գտնվում էր 1798-ին, կապված է 1776-ից 1798 թվականների քսաներկուամյա ժամանակաշրջանի հետ, որի միջնակետը 1789-ն է: Բոլոր հինգ թվականները՝ 1611, 1776, 1789, 1798 և 1831, ներկայացված են հրատարակչական աշխատանքի միջոցով: Պատրաստության ժամանակաշրջանի թվականները պարունակում են 1776-ից 1798 թվականների քսաներկու տարիների տասանորդը, և այդ ժամանակաշրջանը պատկերում է հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակը, որը այն ժամանակն է, երբ աստվածայնությունը միավորվում է մարդկության հետ: Միլլերի երկուհարյուրքսանամյա ժամանակաշրջանը և 1776-ից մինչև 1798 թվականների քսաներկուամյա պատրաստության ժամանակաշրջանը երկուսն էլ ներկայացնում են աստվածայնության և մարդկության կապը:

Հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակը սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին և նշանավորվեց երրորդ վայի իսլամի կողմից հոգևոր փառավոր երկրի հարվածմամբ: Քսաներկու տարի անց՝ 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ին, երրորդ վայի իսլամը դարձյալ հարվածեց տիպական, բառացի փառավոր երկրին: Շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ հարյուր քառասունչորս հազարի կնքումը կավարտվի, և երրորդ վայի իսլամը դարձյալ կհարվածի Միացյալ Նահանգներին:

Կնքման ժամանակը սկսվում է իսլամի կողմից երկրի գագանի վրա կատարված հարձակումով, և ավարտվում է իսլամի կողմից երկրի գագանի վրա կատարված հարձակումով: Միջնամասում երրորդ վայի իսլամը հարվածեց Իսրայելի ազգին, որը աստվածաշնչյան իմաստով ներկայացված է որպես Հուդա: Հուդան Աստվածաշնչի հին, բառացի փառավոր երկիրն էր, իսկ Միացյալ Նահանգները ժամանակակից, հոգևոր փառավոր երկիրն են:

Իսլամի երեք հարվածներն էլ ուղղված էին փառավոր երկրին: Առաջինն ու վերջինը կատարվեցին ժամանակակից հոգևոր փառավոր երկրի դեմ, իսկ միջին հարվածը գործադրվեց հին բառացի փառավոր երկրի դեմ: Միջին ճանապարհային նշանը հարձակում էր Իսրայելի ժամանակակից ազգի դեմ, և իրենց Մեսիայի խաչելությամբ բառացի Իսրայելն դարձավ ապստամբության խորհրդանիշ, ինչպես ներկայացված է եբրայական այբուբենի տասներեքերորդ տառով:

1776-ից մինչև 1798 թվականների պատրաստության ժամանակաշրջանը նաև կապված է երրորդ հրեշտակի շարժման երկու հարյուր քսան տարիների հետ, որովհետև 1776 թվականին՝ Անկախության հռչակագրից սկսած, մինչև 1996 թվականը և The Time of the End ամսագրի հրատարակությունը, կազմում է երկու հարյուր քսան տարի: Այդ պատմության մեջտեղում գտնվում է 1989 թվականի ժամանակի վերջը՝ նշանավորելով անմիտ ամբարիշտ կույսերի ապստամբությունը: Ուստի 1611, 1776, 1789, 1798, 1831, 1989, 1996, 2001, 2023 թվականները և շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքը բոլորը սահմանաքարեր են, որոնք կապված են այն ճշմարտության հետ, որ աստվածությունը, մարդկության հետ միավորված, չի մեղանչում: Տասը սահմանաքար, որոնցից երկուսը կրկնվում են երկու անգամ:

Տասը այն թիվն է, որ ներկայացնում է փորձությունը, և երբ գումարում եք 1776 և 1798 թվականների երկու կրկնվող թվականները, ստացվում է ընդհանուր առմամբ տասներկու ճանապարհային նշան, որոնք ներկայացնում են հարյուր քառասունչորս հազարը: Ճանապարհային նշանները բոլորն էլ վերաբերում են հարյուր քառասունչորս հազարի փորձության ընթացքին, որը տեղի է ունենում 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ից մինչև շուտով գալու ենթակա Կիրակնօրյա օրենքը, երբ Քրիստոսը կատարում է երրորդ հրեշտակի գործը՝ Իր աստվածությունը միավորելով հարյուր քառասունչորս հազարի մարդկության հետ, որոնք հավիտենության մնացած ամբողջ ընթացքում չեն մեղանչում: Իհարկե, այս իրողությունը կարող են տեսնել միայն նրանք, ովքեր, ինչպես Եսային է ասում, ընտրում են «իրենց աչքերով տեսնել, և իրենց ականջներով լսել, և իրենց սրտով հասկանալ, և դարձի գալ, և բժշկվել»:

1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին երրորդ հրեշտակը հասավ, երբ Քրիստոսը հանկարծ եկավ Իր տաճարը՝ իրագործելու հարյուր քառասունչորս հազարի կնքումը: Այն ժամանակ միլիերիտների մի խումբ հետևեց Քրիստոսին դեպի Ամենասուրբ Վայրը, թեև այնուհետև նրանք դադարեցին հետևել երրորդ հրեշտակի առաջընթաց լույսին, կրկնեցին առաջին Կադեսի ապստամբությունը և դատապարտվեցին թափառելու Լաոդիկիայի անապատում, մինչև որ բոլորը մեռան:

Երբ Քրիստոսը հանկարծ մտավ Ամենասուրբ Տեղը, աստվածության և մարդկության միությունը ներկայացնում էր այն գործը, որին Նա պատրաստ էր իրագործելու, և այդ գործը խորհրդանշորեն ներկայացված էր Հրաշալի Լեզվաբանի կողմից՝ երկու վկաներով: Այդ վկաները Ամբակումն ու Հովհաննեսն էին: Երկու գրքերի էլ ԵՐԿՐՈՐԴ գլխի ՔՍԱՆԵՐՈՐԴ համարում նույնացվում է 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ը: Մեկը շեշտում էր քավության (մեկության՝ at-one-ment) գործը, որ սկսվեց այդ օրը, իսկ մյուսը մատնանշում էր մի տաճար, որը պետք է մաքրվեր:

Տաճարը, ուր Նա հանկարծ եկավ, ներկայացված է այն տաճարով, որը ոտնակոխ էր արվել ամենօրյա (հեթանոսություն) և ամայացման պղծության (պապականություն) զորությունների կողմից: Տաճարը նաև ներկայացնում էր Քրիստոսին, որ այն տաճարն է, որը քանդվեց և ապա երեք օրում կանգնեցվեց: Այն նաև ներկայացնում էր միլլերականների տաճարը, որը կանգնեցվեց քառասունվեց տարիների ընթացքում՝ 1798-ից մինչև 1844: Այն նաև ներկայացնում էր մարդկային տաճարը, որը կազմավորվում է քառասունվեց քրոմոսոմներով և սահմանում ու կարգավորում է մարդկային մարմնի գենետիկական կառուցվածքը: Պատահական չէ, որ մարդկային մարմնի յուրաքանչյուր բջիջ ամբողջովին փոխարինվում է յուրաքանչյուր երկու հազար հինգ հարյուր քսան օրը մեկ:

Տաճարի մասին այս բոլոր աստվածային պատկերացումներում, որոնք ներկայացնում են Քրիստոսի գործը՝ աստվածությունը մարդկության հետ միավորելու, աստվածությունը միշտ նախորդում է մարդկությանը: 1611-ը նախորդում է 1831-ին: 1776-ը նախորդում է 1798-ին: 1776-ը նախորդում է 1996-ին: 2001-ը նախորդում է 2023-ին: Միլլերի հետևորդները հետևեցին Քրիստոսին դեպի Սրբությունների Սուրբը: Սկզբում Աստված ստեղծեց մարդուն:

Այժմ կվերադառնանք 1776, 1789 և 1798 թվականների այն երեք նշանակետերի քննությանը, որոնք ներկայացնում են պատրաստության այն ժամանակաշրջանը, որ նախատիպում է կնքման ժամանակը: Առաջին ժամանակաշրջանը, որը ներկայացված է 1776 թվականով՝ Անկախության հռչակագրով և երկու Մայրցամաքային կոնգրեսների ժամանակաշրջանով, և երկրորդ ժամանակաշրջանը, որը ներկայացված է 1789 թվականով՝ Մահմանադրությամբ և Համադաշնության հռչակածների ժամանակաշրջանով մինչև 1798 թվականը:

Գազանների պատկերի գաղտնիքը, այսինքն՝ այն ճշմարտությունը, որ ութերորդ գլուխը յոթ գլուխներից է, նույնացվում է երկու ժամանակաշրջաններում էլ: Այն նույնացվում է նաև այդ պատմության երրորդ ճանապարհանշանի մեջ, սակայն այդ ճանապարհանշանը ութերորդի՝ յոթից լինելու հարցը ներկայացնում է որպես պապականության միջոցով կատարված: Առաջին երկու ժամանակաշրջանները ներկայացնում են ութերորդի՝ յոթից լինելու կատարման իրողությունը Միացյալ Նահանգների ներսում:

Միացյալ Նահանգները բաղկացած են երկու եղջյուրներից. մեկը կապված է տղամարդու, իսկ մյուսը՝ կնոջ հետ: Տղամարդը քաղաքական իշխանությունն է. դա Հանրապետական եղջյուրն է: Կինը կրոնական իշխանությունն է. դա Բողոքական եղջյուրն է: Ուստի 1776-ով ներկայացված ժամանակաշրջանը, և Անկախության հռչակագիրը, ներկայացնում են Բողոքական եղջյուրը, որովհետև աստվածայնությունը միշտ նախորդում է մարդկայնությանը: 1789-ով ներկայացված ժամանակաշրջանը, և Մահմանադրությունը, ներկայացնում են Հանրապետական եղջյուրը:

2020 թվականին երկու եղջյուրներն էլ սպանվեցին ժամանակակից սատանայական աթեիստական վիշապային ուժերի կողմից: Ճշմարիտ բողոքական եղջյուրը սպանվեց

2020 թվականի հուլիսի 18-ին, իսկ Հանրապետական եղջյուրը՝ դրանից հետո՝ 2020 թվականի նոյեմբերի 3-ին: 2023 թվականին երկու վկաները ոտքի կանգնեցին, և աշխարհը, որը ցնծացել էր նրանց դիակների վրա, սկսեց վախենալ:

2023 թվականին երկրի պատմության վերջին սերնդի մեջ սկսվեց հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման վերջնական գործը: Այժմ Աստվածությունը միավորվում է մարդկության հետ հավիտենության համար, քանի որ վերջին օրերի հավատարիմները հավիտենության համար վերաբրտադրում են Քրիստոսի պատկերը:

2023 թվականին երկրի գազանի ազգում սկսվեց ուխտադրուժ Եկեղեցին ուխտադրուժ Պետության հետ միավորելու վերջնական գործը: Այդ ժամանակ հաստատվում էր իշխանության այն կառուցվածքը, որ ներկայացվում է պապականությամբ՝ բաղկացած ուխտադրուժ Եկեղեցուց, որը իշխում է ուխտադրուժ Պետության վրա, և վերաբրտադրում էր գազանի պատկերը:

Կանչվածների համար մեծ փորձությունն է գազանի պատկերի կազմավորման տեսության փորձությունը, ինչպես այն ներկայացված է «ձայներով, փայլատակումներով, որոտներով» և գալիք «երկրաշարժով»: Կնքման ժամանակը այն ժամանակաշրջանն է, երբ յուրաքանչյուր տեսիլք գտնում է իր կատարյալ ազդեցությունը (կատարումը): 1776-ից մինչև 1798 թվականների նախապատրաստության ժամանակաշրջանում, որը նախատիպում է կնքման ժամանակը, կային անիվներ անիվների մեջ, ինչը այն տեսիլքի մի մասն է, որ Եզեկիելը տեսավ, երբ նա նայեց Ամենասուրբ Տեղի մեջ՝ հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակ: Այդ անիվները Քույր Ուայթը բնորոշում է որպես «մարդկային իրադարձությունների բարդ փոխազդեցություն»: 1776-ից մինչև 1798 թվականների նախապատրաստության ժամանակաշրջանը պարունակում էր այդ «մարդկային իրադարձությունների բարդ փոխազդեցություններից» մի քանիսը, որոնք պետք է նկատի առնվեն:

Մեկը կապված է այն ճշմարտության հետ, որ Հեղափոխական Ֆրանսիան նախակերպարեց Միացյալ Նահանգները: Երկու ազգերն էլ պապականությունը դնում են երկրի գահի վրա, և երկուսն էլ նրան իջեցնում են այնտեղից: Երկու ազգերն էլ իրենց ռազմական և տնտեսական գործությունը նվիրում են այդ գործն իրականացնելու՝ համար: Երկու ազգերն էլ հանկարծ հեռացնում են իրենց հաստատված կրոնները՝ կաթոլիկ դառնալու համար: Երկու ազգերն էլ կրում են մի «երկրաշարժ», որը տապալում է իրենց հաստատված կառավարությունները: Երկու ազգերի պատմությունները կապված են 1789 թվականի հետ, որովհետև 1789 թվականին սկսվեց Ֆրանսիական հեղափոխությունը, և ուժի մեջ մտավ ԱՄՆ Սահմանադրությունը:

Ֆրանսիական հեղափոխությունը տևեց տասը տարի: Նապոլեոն Բոնապարտը իշխանության եկավ Ֆրանսիական հեղափոխության վերջին փուլերում: Նա դարձավ նշանավոր ռազմական առաջնորդ և կարևոր դեր կատարեց Ֆրանսիայի կառավարությունում՝ 1799 թվականի նոյեմբերի 9-ին իր հաջողված պետական հեղաշրջումից հետո, ինչը հանգեցրեց նրան, որ նա դարձավ Ֆրանսիական

Հանրապետության առաջին հյուպատոսը:

1776-ից մինչև 1798 թվականներն ընդգրկող նախապատրաստության ժամանակաշրջանի երկրորդ փուլում այն մարդը, որ ութերորդն էր (ոչ թե հաջորդականությամբ), և որ յոթից էր, Ջոն Հենքոքն էր: Նա երկրորդ ժամանակահատվածի ութ նախագահներից մեկն էր, որը ներկայացված է 1789 թվականով (Ֆրանսիական հեղափոխության տարեթիվը): Այդ ութ նախագահներից նա միակն էր, որ առաջին ժամանակահատվածում ևս՝ 1776-ով ներկայացված շրջանում, նախագահել էր որպես նախագահ: Այս մարգարեական իմաստով նա ութերորդն էր, որ յոթից էր:

Նա մարդկային ժամանակաշրջանի ստորագրությունն է, որովհետև առաջին ժամանակաշրջանը ներկայացնում է աստվածայինը, և, հետևաբար, նա այն ստորագրությունն է, որ կապում է երկու ժամանակաշրջանները միասին (աստվածայինն ու մարդկայինը): Նրա ստորագրությունը մարդկության պատմության մեջ ամենահայտնի ստորագրությունն է, և այն ներկայացնում էր ավելին, քան պարզապես նրա հրաշալի ձեռագիրը:

Անկախության հռչակագրի վրա Ջոն Հենքոքի ստորագրությունը պատմության մեջ ամենահայտնի ստորագրությունն է: Նրա մեծ ու ցուցադրական ստորագրությունը դարձել է խորհրդանշական՝ մարմնավորելով ամերիկյան անկախությունը և բրիտանական իշխանության դեմ ամերիկյան գաղութների դիմադրությունը: Հենքոքը, որը 1776 թվականին՝ Հռչակագրի ստորագրման պահին, Մայրցամաքային կոնգրեսի նախագահն էր, ըստ տեղեկությունների, իր անունը ակնառու կերպով ստորագրեց, որպեսզի Գեորգ III թագավորը կարողանա այն կարդալ առանց իր ակնոցի, ինչով խորհրդանշվում էին նրա համարձակությունն ու անկախության գործին նվիրվածությունը:

Հենքոքը 1789-ով ներկայացված ժամանակաշրջանի ութ նախագահներից մեկն էր, սակայն նա այն յոթ մարդկանցից էր, որոնք նախագահ էին 1776-ով ներկայացված ժամանակաշրջանում: Նա նախագահն էր, երբ ստորագրվեց Անկախության հռչակագիրը: Հենքոքը իր մարդկային ստորագրությամբ կապում է այդ երկու ժամանակաշրջանները միմյանց, և նա տեղակայված է թե՛ առաջին պատմության, թե՛ երկրորդ պատմության մեջ: Առաջին պատմությունը ներկայացնում է աստվածայինը, իսկ երկրորդը ներկայացնում է մարդկայինը, և այն ստորագրությունը, որ կապում է այդ երկու պատմությունները միմյանց, այն Հրաշալի Լեզվաբանի ստորագրությունն է, որն օգտագործեց մարդկային գործիք՝ 1776-ով ներկայացված աստվածային ժամանակաշրջանը 1789-ով ներկայացված մարդկային ժամանակաշրջանի հետ միավորելու համար:

Աշխարհի պատմության մեջ կա միայն մեկ այլ ստորագրություն, որ ճանաչելիությամբ մրցում է Հենքոքի ստորագրության հետ, և այն ևս կապված է 1789 թվականի և Ֆրանսիական հեղափոխության հետ: Այդ ստորագրությունը կրում է նույնպիսի համարձակության արտահայտությունը, որ Հենքոքը նպատակ ուներ փոխանցել, և այն

հանդիպում է Ֆրանսիայի պատմության մեջ:

Համաշխարհային ճանաչման և խորհրդանշական նշանակության առումով Նապոլեոն Բոնապարտի ստորագրությունն ունի այնպիսի կարգավիճակ, որը համեմատելի է Ջոն Հենքոքի ստորագրության հետ, թեև այլ պատմական և մշակութային համատեքստում: Նապոլեոնը, Ֆրանսիայի ականավոր ռազմական և քաղաքական առաջնորդը, նշանակալի հետք թողեց եվրոպական և համաշխարհային պատմության մեջ, հատկապես Նապոլեոնյան պատերազմների ընթացքում: Նրա ստորագրությունը, որը հաճախ բնութագրվում էր իր համարձակ և առանձնահատուկ ոճով, դարձավ նրա հզոր ազդեցության և Եվրոպայում իր բերած համապարփակ փոփոխությունների խորհրդանիշը, ներառյալ իրավական բարեփոխումները, որոնք հայտնի են Նապոլեոնյան օրենսգիրք անունով:

Ինչպես Հենկոկի ստորագրությունը, որը խորհրդանշում է բրիտանական իշխանության դեմ անհնազանդությունն ու ամերիկյան անկախության ձգտումը, այնպես էլ Նապոլեոնի ստորագրությունը ներկայացնում է համարձակության և փառասիրության մի այլ տեսակ՝ եվրոպական քաղաքական սահմանների վերաձևավորումն ու ֆրանսիական հեղափոխական իդեալների առաջնորդումը: Երկու ստորագրություններն էլ խորհրդանշական են իրենց համապատասխան պատմական անձանց դերի համար՝ իրենց ազգերի ճակատագրերի կերտման մեջ, ինչպես նաև նրանց գործողությունների՝ համաշխարհային պատմության վրա ունեցած առավել լայն հետևանքների առումով:

Երբ Եզեկիելը տեսավ անիվները անիվների մեջ, որոնք խորհրդանշում էին մարդկային իրադարձությունների բարդ փոխազդեցությունը հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակի պատմության ընթացքում, այդ անիվներից մեկը նախապատկերացվել էր 1789 թվականի մի անիվով, երբ Միացյալ Նահանգների Սահմանադրությունը՝ գազանը Հանրապետական եղջյուրով և Բողոքական եղջյուրով, հատվեց Ֆրանսիայի հետ՝ գազանի, որն ուներ Եգիպտոսի եղջյուրը և Սողոմոնի եղջյուրը:

1789 թվականից մինչև 1799 թվականը Ֆրանսիան ցնցվում էր «երկրաշարժով», որը ծագում էր աթեիզմի գազանից, որ ելնում էր անդունդից: Հարյուր քառասունչորս հազարի կնիքման ժամանակում 1789 թվականը ներկայացնում է այն ժամանակաշրջանը, որ սկսվում է 2020 թվականի հուլիսի 18-ին, երբ աթեիզմի գազանը տապալեց և սպանեց ճշմարիտ բողոքականության եղջյուրը, իսկ ապա 2020 թվականի նոյեմբերի 3-ին աթեիզմի գազանը նաև տապալեց և սպանեց Հանրապետականության եղջյուրը: 1789 թվականի անիվը ներկայացնում է 2020 թվականի անիվը, ինչպես ներկայացված է 2020 թվականի հուլիսի 18-ով (աստվածություն) և 2020 թվականի նոյեմբերի 3-ով (մարդկություն):

Աստծու ստորագրությունը, ինչպես ներկայացված է մարդկության միջոցով, գտնվում է աշխարհի երկու ամենահայտնի ստորագրություններում, որոնք երկուսն էլ կապված են 1789 թվականի հետ և երկուսն էլ ներկայացնում են այն իշխանություններին, որոնք պապականությունը երկրային գահին են բարձրացնում և այնտեղից հեռացնում: 1789 թվականը, որպես այն երեք սահմանաքարերի միջինը, որոնք ներկայացնում են

Ճշմարտության վրա Աստծու ստորագրությունը, կրում է «տասներեք» գաղութների և Ֆրանսիական հեղափոխության «ապստամբության» ստորագրությունը:

1789-ից մինչև 1799 թվականները ներկայացնում են Ֆրանսիական հեղափոխության պատմությունը, իսկ տաս թիվը ներկայացնում է փորձություն: 1789-ը «Ճշմարտության» առաջին տառն է, և 1799-ը ներկայացնում է Ֆրանսիայում այդ ժամանակաշրջանի վերջին տառը: Միջին շրջանը նշանավորվեց 1793 թվականին Ֆրանսիայի թագավորի մահապատժով, երբ քաղաքացիները ապստամբեցին նրա գոռոգ թագավորական իշխանության դեմ:

«Խաղաղության ավետարանը, որ Ֆրանսիան մերժել էր, պիտի առավել քան անշուշտ արմատախիլ արվեր, և արդյունքները սարսափելի պիտի լինեին: 1793 թվականի հունվարի 21-ին, հենց այն օրից երկու հարյուր հիսունութ տարի անց, երբ Ֆրանսիան լիովին հանձնառվեց Բարեփոխիչների հալածանքին, մի այլ թափոր բոլորովին այլ նպատակի համար, անցավ Փարիզի փողոցներով»: The Great Controversy, 230.

1789 թվականը նշանավորեց Միացյալ Նահանգների երկեղջուր գազանի համար տասներեքերորդ տառի ապստամբությունը, և Ֆրանսիայի երկեղջուր գազանի համար՝ առաջին տառը: Ֆրանսիայի միջին տառը 1793 թվականն էր, երբ Ֆրանսիայի թագավորի գլուխը կտրեցին, իսկ Նապոլեոնը ներկայացրեց վերջին տառը, երբ 1799 թվականին իր ձեռքը վերցրեց կառավարության վերահսկողությունը: «Ճշմարտության» ստորագրությունը Ֆրանսիայի կործանման պատմության մեջ, որը ներկայացված է 1789, 1793 և 1799 թվականներով, մարգարեական անիվ է, որ միավորված է 1776, 1789 և 1798 թվականների մարգարեական անիվի հետ:

Երկու պատմություններն էլ պարունակում են մարդկության պատմության մեջ երկու ամենահայտնի ստորագրությունները՝ այդպիսով «Ճշմարտության» աստվածային ստորագրությունը միացնելով երկու մարդկային ստորագրությունների հետ: Երկու անիվներն էլ կապված են տասներեքերորդ տառի հետ՝ հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակահատվածում, որը ձգվում է 2020 թվականին երկու վկաների սպանությունից մինչև նրանց ոտքի կանգնելը 2023 թվականին, ինչը նշանավորվում է 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ով:

Մենք կշարունակենք մեր ուսումնասիրությունը հաջորդ հոդվածում: